

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

7 de febrer 2025

Número 331

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

QUÈ HA CANVIAT A SUÈCIA?

Assassinat Salwan Momika l'home que havia cremat l'Alcorà

Un dia, a meitats dels vuitanta van matar a Estocolm a Olof Palme, Primer Ministre de Suècia. A partir d'aquell moment la civilitzada, democràtica i avançada Suècia, enveja de l'Europa occidental i més encara dels països mediterranis, va entrar en barrina. Assassinats en massa com el comés per Breivic a la illa de Gotland, crims atribuïts a bandes rivals mafioses, atemptats amb bombes i fa quatre dies, l'execució de S. Momika, l'home que fa uns anys havia cremat públicament un exemplar de l'Alcorà.

La dreta extrema ho tindria fàcil per explicar els fets. Dirien que la immigració n'és la causa absoluta i completa. Van deixar entrar islamistes i ara els maten, dirien convençuts.

En part tenen raó. Masses diferències (morals, intel·lectuals, ideològiques, religioses, econòmiques) per aconseguir una convivència en equilibri. La fixació religiosa en la comunitat islàmica resulta absolutament inconcebible per la sueca on la divinitat esdevé en tot cas una opció. Fa temps que la barreja entre l'islam i occident s'evidencia complicada.

Més enllà però de les explicacions dretanes queden una llarga sèrie d'agressions que està patint el país nòrdic i que no formen part d'aquest conflicte. Hi ha quelcom d'obscur en l'augment de la violència en llocs considerats fins fa poc com paradisos terrenals. Poden ser les màfies que busquen comunitats estables i lliures sense gaire pressió policial per coordinar les seves xarxes. Poden ser estats que utilitzen zones com la península escandinava per fer trontollar el poc equilibri que li resta a la comunitat mundial. Els atacs, i encara més si son injustificats i inexplicables, espanten i provoquen a la comunitat atacada necessitats de defensa i revenja que mai no havien tingut. Però sobre tot, l'increment de la violència pot ser fruit de la pròpia necessitat humana. Quan les necessitats bàsiques queden superades amb escreix, el benestar pràcticament assegurat i les capacitats individuals són escasses a l'individu li agafa picor al clatell, com si tingués sarna. No està tranquil, no està content, li falta sentir el seu poder. Necessita refermar una singularitat que no té. És el moment per deixar anar l'amígdala cerebral i fer petar una bomba. Ara sí que és un home. Ara ja forma part de la civilització perquè ara ja mata.

